

RETOUR SUR LA DOMINATION DE LA DOBROUDJA PAR MIRCEA LE GRAND

Radu Ștefan VERGATTI

Rezumat: Dobrogea este un teritoriu situat între Marea Neagră, Delta Dunării și o parte a fluviului Dunărea. În secolul XIV populația românească din Dobrogea a devenit parte a statului medieval Țara Românească. Acest fapt este dovedit de scrierile lui Abu-Fedda și Ibn Battuta, actele Patriarhiei Ecumenice de la Constantinopol, documentele negustorilor genovezi, registrele de visterie ale “Contelui Verde” Amadeo al VI-lea de Savoya, documentele conducătorilor din Balcani și Țările Române. De asemenea, trebuie luate în considerare hărțile medievale și rutele de navigație precum cele ale lui Angelino Dulcert și Marino Sanudo. Totodată, dovezile arheologice și numismatice confirmă acest lucru. Despotul Dobrotici nu și-a extins niciodată domnia în nordul “Țării Cavarnei”. De aceea, pot spune că Mircea cel Bătrân stăpâna Dobrogea deoarece era moștenită de la strămoșii săi. În orice caz, Dobrogea nu a fost dată ca zestre mamei lui Mircea cel Bătrân, care s-a presupus a fi fiica lui Dobrotici. Mama domnitorului Mircea cel Bătrân a făcut parte mai degrabă dintr-o familie boierească de români din Oltenia deci, fără nici o legătură cu Dobrotici. Oricum, despotul Dobrotici nu i-ar fi putut da ca zestre un pământ pe care nu-l stăpâna. Astfel, prin prisma dovezilor istorice, ipoteza cum că Mircea cel Bătrân ar fi moștenit Dobrogea de la mama sa, ar trebui respinsă. Ipoteza moștenirii de la mama sa este una neîntemeiată făcută de istorici ca N. Iorga, I. Minea, S. Iosipescu, bazată pe presupuneri. De asemenea, un important fapt istoric relevat de cronicile arabe și ale turcilor otomani, documentele negustorilor italieni, descoperirile arheologice și numismatice este că Mircea cel Bătrân nu a pierdut niciodată Dobrogea. Analizând aceste elemente se face lumină asupra modului în care ar trebui privită evoluția istorică a sud-estului Europei.